GAZETA Lui Mocioni

Februarie 2025
Numarul 2

Liceul Teoretic "Alexandru Mocioni"

Cultură în tricolor

ȘCOALA ALTFEL

TÂRGUL DE CRĂCIUN

SERBAREA DE CRĂCIUN

ZIUA CULTURII NAȚIONALE

UNIREA PRINCIPATELOR

VALENTINE`S DAY SĂRBĂTORIT LA LICEUL NOSTRU

SECȚIUNEA ARTE

INTERVIU CU DOMNUL DIRECTOR

gazeta.liceulciacova.ro

LICEUL TEORETIC "ALEXANDRU MOCIONI" CIACOVA

GAZETA
Lui Mocioni

NR.2

FEBRUARIE

2025

ISSN 3061-5313
ISSN-L3061-5313

COLECTIVUL DE REDACȚIE

CORP DIRECTOR

- Director: Prof. Florin Giurgiu
- Director adjunct: Prof. înv. primar Alina Cosmina Popescu

COORDONARE ȘI TEHNOREDACTARE

- Prof. Mirela Mladin

GRAFICĂ/DTP

- Prof. Denisa Georgiana Jebelean

PROFESORI COLABORATORI

- Prof. Bogdan Seculici
- Prof. Camelia Nedelcovici
- Prof. Maria Iosif
- Prof. Marian Monică Cioplean
- Prof. Denisa Georgiana Jebelean

ELEVI COLABORATORI

- ADAM MARA AMALIA
- CĂLUȘ TIMEA
- IOSIF RAREȘ
- MORĂRESCU MĂDĂLINA
- STOIANOVICI DENIS

Cuprins

I. ACTIVITĂȚILE NOASTRE

1. Cultură în tricolor p5
2. ȘCOALA ALTFEL..... p7
3. Târgul de Crăciun - O tradiție a Liceului Teoretic „Alexandru Mocioni" Ciacova p11
4. Serbarea de Crăciun p15
5. Ziua Culturii Naționale
   1. De ce l-am ales pe Eminescu simbol al acestei sărbători naționale? p19
   2. Activități dedicate Zilei Culturii Naționale p22
6. 24 Ianuarie 1859 - Unirea Principatelor Române - Sărbătoare națională.....p27
7. Sărbătorirea Unirii Principatelor Române la Liceul Teoretic „Alexandru Mocioni" p31
8. Valentine's Day.....p33

II. Convorbiri Ciacovene

   1. Poezii p35
   2. Basm Regele Leu și Hienele p39

III. Arte

   1. Arte plastice p42
   2. Artă teatrală p43

IV. Caleidoscop medical - Ziua Mondială a Alimentației p44

V. Interviu cu domnul director p45

CULTURA IN TRICOLR

Cu ocazia zilei de 1 Decembrie, elevii Liceului Teoretic „Alexandru Mocioni” au organizat un concurs dedicat Zilei Naționale a României. Astfel, Consiliul Elevilor a organizat o activitate tematică intitulată Cultură în tricolor. Activitatea a constat într-un concurs de cultură generală, organizat pe nivele, respectiv gimnaziuși liceu..

Această inițiativă a fost coordonată de doamna profesor Iosif Maria și susținută de eleva Blaj Andra, reprezentanta elevilor, care a avut un rol important în mobilizarea participanților. Concursul a avut ca scop promovarea valorilor naționale, a tradițiilor și a istoriei Romaniei, oferindu-le astfel elevilor ocazia să-și exprime cunoștințele și creativitatea. Activitatea s-a remarcat prin implicarea elevilor, spiritul de echipă și dorința de a celeba mândria națională.

La gimnaziu, premiile obținute de elevii au fost: premiul I-Popa Radu, premiul II-Molnar Robert, premiul III- Jurma Denisa. La liceu au câștigat: premiul I- Stoia Denis, premiul II- Gaidoș Anisia, premiul III- Slidak Denis.

Felicităm elevii și profesorii pentru organizarea și desfășurarea acestui eveniment, care contribuie la cultivarea respectului pentru istoria și valorile țării noastre!

NOT TODAY

NOT TODAY

mind
control

Școala Altfel

În perioada 16-20 decembrie 2024, la Liceul Teoretic „Alexandru Mocioni” s-a desfășurat „Școala altfel”, program național al cărui scop este să contribuie la dezvoltarea competenței de învățare, dar și a abilităților socio-emoționale în rândul elevilor. Astfel, liceul nostru, împreună cu structurile arondate, a organizat o serie de activități specifice, menite să promoveze dezvoltarea elevilor, creativitatea, dar și capacitatea de a colabora.

O parte dintre cadrele didactice și-au propus vizite în diverse locații, fie cu scopul de a lărgi orizontul cultural al elevilor, fie pentru a contibui la consoliarea relațiilor sociale și pentru a le oferi copiilor un moment de relaxare.

CHAN
GELATERIE
CIOCOLATERIE

POLITIA
POLITIA

Alte cadre didactice au optat pentru activități cât mai diversificate. De exemple: "Medicul, prietenul meu" - activitate de educație pentru sănătate, clasa a IV-a B, coordonată de prof înv primar Corina Minda, medicul școlar Vasilcin Alexandra și asistent Rorich Iohanna sau "Bradul cu idei" - cum putem ajuta elevii cu CES - clasa a IV-a B și prof. Itin. Larisa Man.

Bineînțeles că nici activitățile de creație nu au fost omise, astfel că elevii noștri și-au demonstrat îndemânarea în cadrul unor ateliere menite să le devolte imaginația și spiritul artistic.

„Secret Santa” a fost nelipsit, astfel că aproape că nu a existat clasă care să nu organizeze această tradiție de Crăciun, care aduce o notă de mister și surprize în cercurile de prieteni sau colegi. În școala noastră, acest joc tradițional s-a încheiat deseori cu o mică petrecere în cadrul căreia ne-am delectat cu popcorn, turtă dulce sau bezele.

Și pentru că am fost cuminți și ne-am implicat în toate activitățile desfășurate, Moșul nu putea să ne uite, așa că absolut toți elevii școlii noastre au fost răsplătiți.

Dorim cu această ocazie să adresăm cele mai sincere mulțumiri Primăriei Ciacova, care astfel a adus zâmbete de bucurie pe chipurile copiilor. Acest gest nobil demonstrează că împreună putem contribui la consolidarea unei comunități puternice și unite, investind astfel în generațiile viitoare.

Târgul de Crăciun
O tradiție a Liceului Teoretic „Alexandru Mocioni” Ciacova

Pe 18 decembrie 2024 s-a desfășurat cea de a V-a ediție a Târgului de Crăciun, un eveniment dedicat atât comunității școlare, cât și celei locale. Liceul Teoretic „Alexandru Mocioni” în parteneriat cu Primăria Orașului Ciacova și Consiliul Local au organizat și anul acesta un eveniment plin de magie și tradiții, menit să ne introducă în atmosfera de sărbătoare.

Pregătirile pentru acest moment cu totul deosebit pentru comunitatea locală au început încă de la debutul lunii decembrie. Astfel, elevii, coordonați de cadrele didactice și ajutați uneori de părinți, au pregătit produse artizanale precum prăjituri sau cozonaci. La mare căutare au fost însă și borcanele cu dulceață, gogoșile, clătitele, pizza proaspăt scoasă din cuptor sau ciocolata Dubai. Toate acestea au fost servite împreună cu o ciocolată caldă, ceai sau vin fiert.

Elevii noștri au demonstrat și de această dată îndemânarea și talentul prin intermediul unor decorațiuni de Crăciun, care de care mai originale. Aceștia au pregătit standurile cu produsele de ei realizate, iar târgul s-a dovedit a fi un prilej de a valorifica spiritul artistic. Astfel, cu zâmbetul pe buze, aceștia le-au împărtășit celor prezenți propriile creații.

PREȚ:
15

45 lei
45 lei
45 lei

175 Lei
5 LEI

Momentele artistice au fost asigurate de: Grupul de Colindători al Liceului Teoretic „Alexandru Mocioni” din Ciacova, Ansamblul "Flori Ciacovene", Grupul de colindători al Școlii Gimnaziale Ghilad, Ansamblul Folcloric "Bîrdeanca", Fanfara Bisericii Penticostale "Betania" din Jebel, Ansamblul Folcloric „Giera”, Grupul de Colindători al învățătoarelor de la Liceul Teoretic „Alexandru Mocioni" din Ciacova și Ansamblul Folcloric „Ghlezeana".

Atmosfera a fost una de sărbătoare, iar zâmbetele celor prezenți au demonstrat încă o dată că această tradiție trebuie să continue. Așadar, vă promitem că vom fi prezenți și anul următor.

Serbarea de Crăciun

Ziua de 20 decembrie 2024 avea să încheie cel de al doilea modul al anului școlar în curs. În școala noastră, această zi a fost dedicată serbării de Crăciun, moment așteptat cu sufletul la gură atât de elevi, cât și de părinți și profesori.

În dimineața acestei zile, toată lumea a pornit gătită către sala de sport a Liceului Teoretic „Alexandru Mocioni”, loc al desfășurării evenimentului. Acolo aveam să fim întâmpinați de un decor pregătit cu multă atenție, astfel încât să intrăm în atmosfera de sărbătoare și să ne bucurăm împreună de magia acestui spectacol oferit de elevii școlii noastre.

Cei care au dat startul serbării au fost chiar elevii de clasa a V-a . Deși participau pentru prima dată la o serbare cu public numeros, aceștia și-au învins emoțiile și au pășit încrezători în fața celor prezenți. Clasa a V-a A a pregătit un moment deosebit, o scenetă mai puțin obișnuită, adaptată vremurilor moderne.

Momentele ce au urmat au fost marcate de poezii în limba română, dar și engleză sau franceză, elevii de la clasele gimnaziale oferind astfel momente de încântare.

Bineînțeles că nu puteau lipsi din program unele dintre cele mai cunoscute colinde românești sau internaționale, interpretate atât de elevii din ciclul gimnazial, cât și din cel liceal.

După ce ne-am delectat simțul auditiv cu unele dintre cele mai îndrăgite momente muzicale, a venit rândul elevilor talentați la dans să ne ofere momente de încântare.

Unul dintre cele mai apreciate momente ale serbării a fost spectacolul muzical oferit de Corul Liceului Teoretic „Alexandru Mocioni”, spectacol artistic de care s-au putut bucura și angajații Consiliului Județean Timiș.

Așadar, serbarea noastră a constat într-un moment de bucurie, un program artistic menit să ne încânte simțurile auditive și vizuale și să ne introducă în atmosfera priluejuită de Nașterea Domnului.

De ce l-am ales pe Eminescu simbol al acestei sărbători naționale?

1. Mihai Eminescu a fost considerat de criticii literari români cel mai important autor romantic din literatura română și ultimul mare romantic european în ordine cronologică.
2. În contextul actual, și nu numai, importanța lui Eminescu este dată și de faptul că, grație lui, literatura română a devenit mai cunoscută în Occident. În acest sens, Rosa del Conte contribuie la diseminarea la nivel internațional a operei poetului român prin publicarea în anul 1963 a cărții Mihai Eminescu – o del Assoluto.
3. Mircea Eliade a făcut și el cunoscută opera eminesciană dincolo de hotare, deoarece, în studiul intitulat Camões și Eminescu, publicat atât în Spania, cât și în Portugalia, pune în evidență contribuția adusă de Eminescu la îmbogățirea fondului latin, prin intermediul unor texte precum: Melancolie, Mortua est, Scrisoarea I, Doina, Glossă. În Germania, Eminescu este cunoscut mai ales datorită volumului Rumänische Dichtungen al lui Carmen Sylva, care face cunoscute pentru prima dată textele eminesciene publicului german.
4. Pe de altă parte, Mircea Eliade afirmă că un om care cunoaște filosofia lui Schopenhauer și îl traduce pe Kant sau citește Upanișadele poate fi considerat „creatorul naționalismului poetic românesc”.
5. Faptul că Mihai Eminescu reprezintă o personalitate cu o cultură desăvârşită este susținut şi de filosoful Constantin Noica, cel care îl numea „omul deplin al culturii româneşti”.
6. În ceea ce privește raportul dintre filosofie şi poezie, romantismul susține tocmai îmbinarea celor două domenii. Poetul romantic a reușit să-şi contureze o viziune despre lume profund originală, rămânând unic prin interpretarea înrudirii filosofiei cu poezia, fapt care rezultă din întreaga operă poetică, deoarece filosofia poeziei eminesciene nu este legată doar de o anumită perioadă a creației eminesciene. În același timp, ideile filosofice sunt inserate de către autor și în domeniul prozei.

7. Despre această împletire a filosofiei cu poezia, Nicolae Iorga afirma: „Poetul acesta nici n-a fost numai un poet (...). El a fost cel puțin în aceeaşi măsură, un cugetător, un luptător, un profet ca profeții vechii Iudee, biciuind şi arzând, pe de o parte, sfătuind şi revelând, pe de alta, în numele aceluiaşi Dumnezeu al înțelepciunii".

8. Influențele indiene și-au pus și ele pecetea pe multe dintre textele emiensciene și nu au avut repercusiuni doar asupra operei poetului român, ci şi asupra romantismului sau asupra filosofiei. Arthur Schopenhauer a fost şi el atras de gândirea orientală, iar parcurgerea operelor lui de către Eminescu a avut un impact puternic asupra propriei creații.

9. Dacă ne referim la influența culturii germane, aceasta s-a exercitat asupra operei lui Mihai Eminescu din două direcții: filosofia germană, prin intermediul lui Kant și Schopenhauer, pe de o parte, iar pe de altă parte, romantismul literar german, prin intermediul textelor romanticilor Jean Paul, Novalis și Hölderlin. Urmând acest traseu german, Mihai Eminescu avea să își întoarcă atenția către rădăcinile naționale, redescoperindu-și simțul istoric și înaintând spre definirea profilului național, aspect întâlnit în texte precum: Scrisoarea III.

10. În epoca actuală, referindu-ne la valoarea operei eminesciene, se poate afirma că ne aflăm în fața operei unui autor care „intră în patrimoniul comun al omenirii" (Eliade 1987: 31), pentru că, cel puțin Luceafărul, „se poate compara cu oricare din capodoperele literaturii universale".

11. Proza eminesciană s-a bucurat de o mai mică apreciere, deși este la fel valoroasă ca textele în versuri. În acest sens, Tudor Vianu atrage atenția asupra faptului că „poetul Eminescu a pus în umbră pe prozator [...] Proza lui Eminescu merită însă a fi citită pentru ea însăși. Câteva din frumusețile cele mai de seamă ale artei românești de-a povesti au căzut din condeiul poetului. Valori noi își află aci începutul drumului lor prin lume".

12. Dacă ne referim la modelul pe care l-a oferit poetul urmașilor, trebuie să recunoaștem și aportul pe care l-a adus autorul în dezvoltarea literaturii românești. În acest sens, începând cu poezia lui Vasile Alecsandri, în literatura română a apărut tendința de valorificare a fondului liric popular. Pe lângă acest interes manifestat de Eminescu pentru literatura populară, el a introdus în cultura română interesul pentru filosofie, artă sau științe, iar, pe de altă parte, a inovat în ceea ce privește limba română, pentru că, este cunoscut faptul că odată cu poezia lui, limba literară a început un proces de maturizare accelerată.

13. Titu Maiorescu a afirmat că Eminescu face epocă în mișcarea noastră literară, iar „literatura poetică română va începe secolul al XX-lea sub auspiciile geniului lui, și forma limbei naționale, care și-a găsit în poetul Eminescu cea mai frumoasă înfăptuire până astăzi, va fi punctul de plecare pentru toată dezvoltarea viitoare a vestmântului cugetării românești”.

14. Eminescu a fost considerat cel mai important poet din literatura română. Eu nu-mi propun să fac astfel de clasificări, însă este interesant să amintesc faptul că G. Călinescu, redactează un capitol pe care i-l dedică și în cadrul căruia îl consideră „poetul național”, lucru pe care îl afirmă și Zoe Dumitrescu-Bușulenga.

15. În centrul atenției s-a aflat Eminescu și într-un studiu recent. De această dată el a intrat în atenția unui istoric literar, Lucian Boia. Acesta afirmă că până la Eminescu niciun român „nu intrase în cultura cea mare, a omenirii”.

Cred că ne raportăm în continuare la acest autor datorită faptului că el se află în conștiința noastră colectivă. Chiar și la mai bine de un secol de la moartea sa, numele lui Eminescu încă stă pe buzele noastre. Facem mereu apel la textele lui, pentru că sunt omniprezente, începând cu manualele școlare, iar din acest punct de vedere cred că nu există român care să fi urmat cursurile școlii românești și să nu aibă capacitatea de a reproduce măcar câteva versuri din opera sa.

Nouă astăzi nu ne rămâne decât să-l parafrazăm pe un alt creator de frumos, Marin Sorescu, și să spunem: „Pentru că toate acestea/ Trebuiau să poarte un nume/ Un singur nume/ Li s-a spus/ Eminescu”. Iată că, indiferent de momentul în care ne situăm, locul lui Eminescu rămâne același, pentru că, așa cum afirma acum mai bine de 100 de ani Titu Maiorescu, el este „un om al timpului modern”, fapt ce susține alegerea acestuia ca simbol al Zilei Culturii Naționale. [1]

Prof. Mirela Mladin

---

[1] Articolul este un extras din lucrarea Ironie și sarcasm în opera marilor clasici: Eminescu, Creangă, Caragiale, Mirela Mladin, Editura MJM, Craiova, 2022. Mai multe informații se pot găsi în titlul mai sus menționat.

Acrivități dedicate Zilei Culturii Naționale

Ziua Culturii Naționale este o sărbătoare națională, care are loc anual pe 15 ianuarie. Începând cu 2011, în fiecare an, în această zi se desfășoară activități cu scopul de a promova cultura.

Ziua de 15 ianuarie a fost aleasă Zi a Culturii Naționale, deoarece reprezintă data nașterii lui Mihai Eminescu, personalitate marcantă a culturii noastre.

Pentru a marca această zi dedicată marelui nostru poet național, elevii școlii noastre au desfășurat activități dintre cele mai inedite. Evenimentul a fost marcat nu doar de elevi, ci și de preșcolarii noștri. Astfel, coordonați de doamnele educatoare Albu Florentina, Kuhn Mihaela Elena, Sima Loredana, Marincu Gabriela și Deac Bianca, aceștia au vizionat materiale Power Point prin intermediul cărora au descoperit cine a fost Mihai Eminescu sau au audiat poezia „Somnoroase păsărele”.

După ce și-au însușit cunoștințe despre marele poet, a venit timpul ca aceștia să își exterseze talentul la abilități practice, realizând în scurt timp fișe de lucru demne de a fi expuse. Coordonați fiind de doamna educatoare, copiii au realizat semne de carte, pe care, cu siguranță, le vor folosi cu mare drag în viitor.

Dorim cu această ocazie să transmitem cele mai sincere felicitări preșcolarilor noștri, dar mai ales doamnelor educatoare care se preocuă de educația lor, demonstrând astfel că niciodată nu este prea devreme pentru a descoperi marile valori naționale.

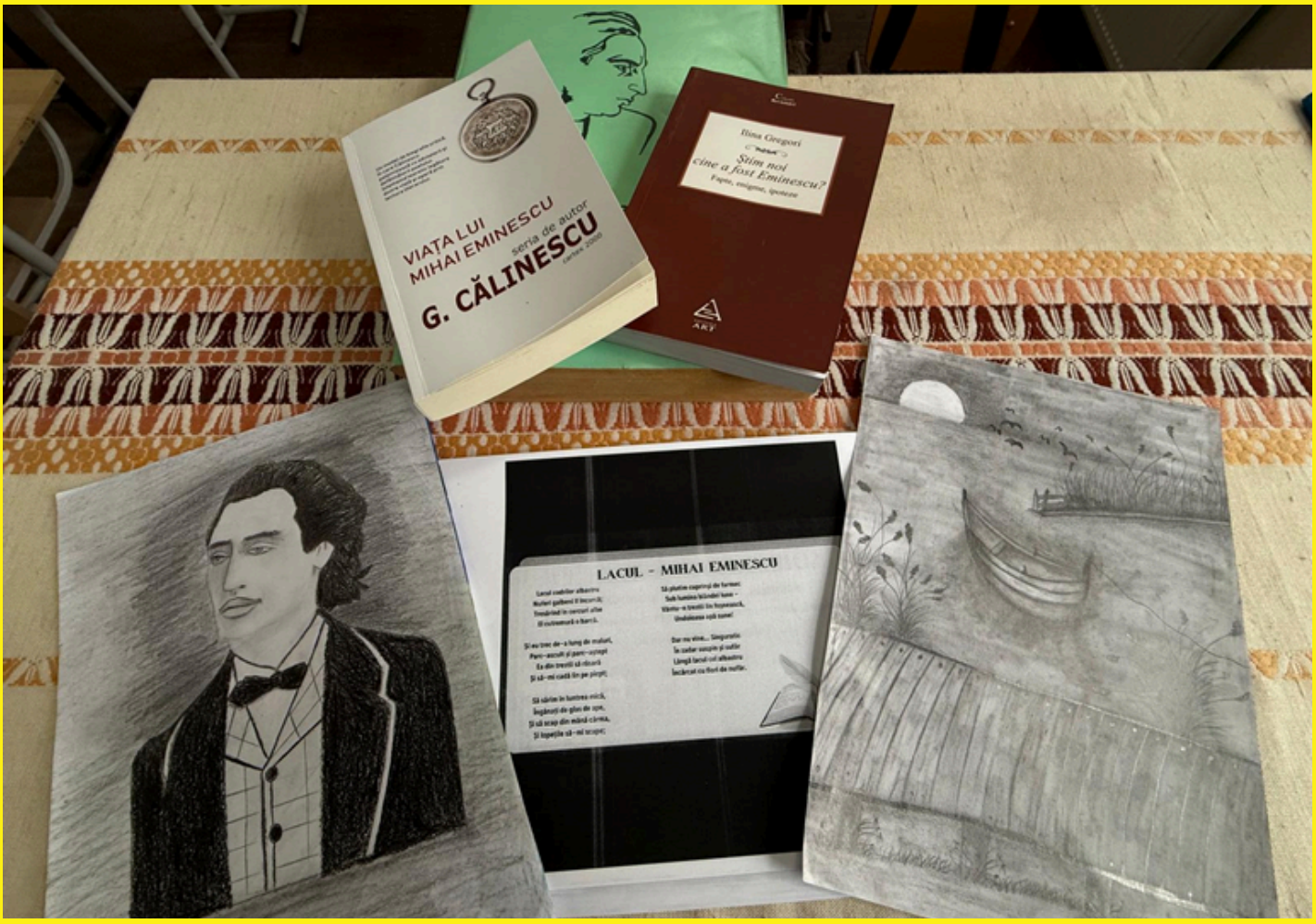
Activități specifice s-au desfășurat și la ciclul primar. Aici, elevii au rezolvat fișe de lucru, au desenat sau au recitat poezii, iar la final au mers în vizită la bibliotecă.

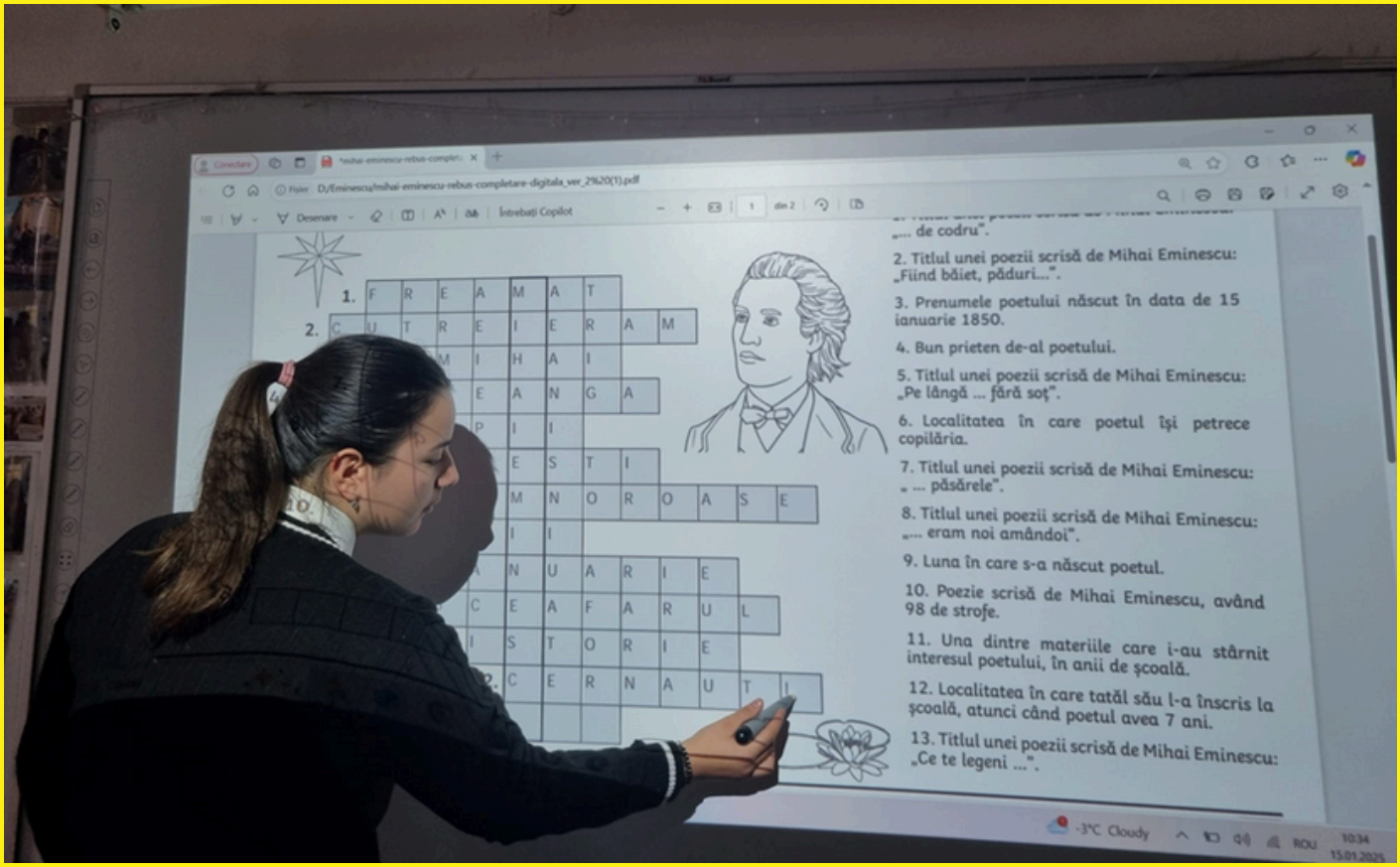

Elevii mai mari au explorat opera eminesciană, viața sau critica literară, deoarece fiecare dintre acestea are rolul de a le îmbogăți cunoștințele. Astfel, utilizând cunoștințele dobândite, elevii au rezolvat chestionare sau rebusuri sau au participat la conscursuri de cultură generală.

Concursurile de interpretare n-au lipsit nici de această dată, cea mai complexă activitate constând în recitarea integrală a Luceafărului. De asemenea, a fost valorificat și talentul elevilor la desen, fapt ce se poate observa în imaginile alăturate.

„Și cât de viu s-aprinde el
În ziuișoare roșii,
Spre umbra negrului castel
Când sa o să-i apară.

Și pas cu pas pe urma ei
Alunecă-n odaie,
Țesând cu brecile-i scânteiei
O mreajă de văpaie.

Și când în pat se-ntinde drept
Capila să se culce,
I-atinge mâinile pe piept,
I-mchide geana dulce."

STROFELE
7-9

– Lucefărul –
de Mihai Eminescu

24 Ianuarie 1859 - Unirea Principatelor Române
Sărbătoare Națională

Deși reprezintă unul dintre cele mai vechi popoare ale Europei, vicisitudinile istoriei au făcut ca românii să nu trăiască de la început într-un singur stat, ci despărțiți, în trei țări: Transilvania, Țara Românească, Moldova. Pentru câteva luni doar, în anul 1600, Mihai Viteazul a reușit să unească cele trei țări românești, fiind, de atunci, un simbol al unirii tuturor românilor. De-a lungul timpului, marile puteri vecine și-au impus deseori dominația asupra spațiului istoric românesc: Regatul Ungariei, Imperiul Otoman, Imperiul Habsburgic, Austro-Ungaria asupra Transilvaniei, Imperiul Otoman, Imperiul Rus asupra Țării Românești și a Moldovei.

Secolele al XVIII-lea și al XIX-lea s-au caracterizat, pe plan european, prin constituirea și afirmarea națiunilor moderne. Sub auspiciile iluminismului, s-a realizat, în pragul epocii moderne, o solidaritate nouă, de factură națională, pe baza vechilor și permanentelor legături de limbă, de credință, obiceiuri, instituții comune, raporturi politice și culturale. Constituirea României moderne a fost opera unei întregi generații de tineri români, în special fii de boieri, care au studiat în Occident, în special la Paris, au avut o mentalitate nouă, modernă, în spiritul iluminismului, având totodată contacte permanente cu revoluționarii francezi și cu cercurile masonice. În același timp, unirea Principatelor Române nu ar fi fost posibilă fără sprijin extern, iar rolul principal i-a revenit Franței, condusă de împăratul Napoleon al III-lea, un adevărat prieten al românilor. Franța dorea crearea unui avanpost în răsăritul Europei, zonă dominată și disputată de Imperiul Rus și de Imperiul Otoman.

În preajma unirii, Moldova și Țara Românească se confruntau cu o dublă dominație străină: suzeranitatea otomană, existentă încă din Evul Mediu, Țările Române fiind obligate să plătească un tribut anual Imperiului Otoman, și protectoratul Imperiului Țarist al Rusiei, instaurată la sfârșitul secolului al XVIII-lea.

Cu prilejul mișcărilor revoluționare din anii 1848-1849, care au cuprins și spațiul românesc, revoluționarii români au cerut unirea Moldovei cu Țara Românească și, chiar dacă revoluția a fost înfrântă, flacăra unirii a rămas aprinsă.

Existența în rândul românilor a unui puternic curent unionist și interferarea intereselor Marilor Puteri în sud-estul Europei au făcut ca problema unirii Principatelor să devină o problemă europeană. Ea a fost discutată în cadrul Congresului de pace de la Paris din anul 1856, care punea capăt războiului Crimeii (1853-1856). La Paris, cele șapte state participante au avut atitudini diferite, în funcție de propriile lor interese: în favoarea Unirii s-au pronunțat Franța, Rusia, Prusia, Sardinia, Anglia (ulterior și-a schimbat opțiunea), iar împotrivă s-au declarat Austria și Turcia. Deciziile adoptate prin Tratatul de pace de la Paris prevedeau intrarea Principatelor Române sub garanția colectivă a puterilor europene, renunțându-se, astfel, la protectoratul rusesc, alegerea Adunărilor ad-hoc care să exprime atitudinea românilor în privința unirii, integrarea în granițele Moldovei a trei județe din sudul Basarabiei: Cahul, Bolgrad, Ismail, care până atunci se aflaseră sub ocupație rusească, la fel ca întreaga Basarabie, din anul 1812.

Alegerile pentru Adunările ad-hoc au evidențiat disputa dintre partizanii unirii, partida națională, și forțele ostile, care se bazau pe sprijinul Austriei, Angliei și Turciei. Falsificarea alegerilor din Moldova de către caimacamul (locțiitor de domn, numit de Imperiul Otoman) Nicolae Vogoride, cu sprijinul Turciei, a creat o stare de tensiune internă și internațională. În august 1857, prin întâlnirea de la Osborne dintre Napoleon al III-lea al Franței și regina Victoria a Marii Britanii, situația s-a dezamorsat, încheindu-se un compromis: Anglia a acceptat organizarea unor noi alegeri în Moldova, iar Franța renunța la principul unirii depline sub un principe străin. Atât în Țara Românească, cât și în Moldova, alegerile pentru Adunările ad-hoc au fost câștigate de forțele unioniste. În cadrul Adunărilor ad-hoc au luat parte, în premieră, și reprezentanți ai țăranilor, cea mai cunoscută figură fiind aceea a lui Ion Roată din Moldova. Așa cum era firesc, cele două Adunări ad-hoc au exprimat hotărârea de unire a Moldovei și a Țării Românești sub un principe străin.

Întrunite la Paris pentru a lua în discuție cererile celor două Adunări, puterile europene au adoptat Convenția de la Paris (august 1858), care urma să îndeplinească rolul unei Constituții. Principatele Moldova și Țara Românească își păstrau autonomia sub suzeranitatea Imperiului Otoman și sub protecția celor șapte puteri, se adopta denumirea de Principatele Unite ale Modovei și Valahiei, fiecare având instituții proprii, se înființau instituții comune precum Comisia Centrală de la Focșani, care elabora proiecte de legi de interes comun, Înalta Curte de Justiție și Casație, armata. Nu se specifica în textul Convenței faptul că aceeași persoană nu putea fi aleasă, ca domn, și într-o țară, și în cealaltă. Profitându-se de această scăpare, probabil voită, în data de 5 ianuarie 1859, la Iași, și în data de 24 ianuarie 1859, la București, a fost ales ca domn Alexandru Ioan Cuza, cunoscut revoluționar pașoptist. Acest fapt simboliza Unirea Principatelor și a fost salutată cu entuziasm de populație. De fapt, în data de 24 ianuarie 1859 s-a realizat ceea ce istoricii numesc uniunea personală, prima etapă a unirii depline a Principatelor, iar marile puteri europene erau puse în fața faptului împlinit. Născut în anul 1820 la Bârlad într-o familie boierească, urmând studii universitare la Paris, participant la Revoluția de la 1848 în Moldova, colonelul Alexandru Ioan Cuza nu era, la momentul respectiv, cea mai proeminentă personalitate politică românească. Rolul și calitățile sale de mare lider se vor materializa deplin după momentul 24 ianuarie 1859. Astfel, între anii 1859-1862, Cuza a desfășurat o intensă activitate diplomatică pentru recunoașterea internațională a dublei sale alegeri. Ca urmare, în septembrie 1861, întrunite în Conferința de la Constantinopol, puterile europene au recunoscut deplina unire politică a Principatelor, dar numai pe timpul domniei lui Cuza. Pe plan intern, a fost inițiat un amplu proces de consolidare a unirii: în domeniul administrativ s-au contopit serviciile de vamă, s-a centralizat administrația telegrafului, s-au unificat armatele și cursul monetar, iar capitala a fost stabilită la București. În anul 1862, la 22 ianuarie, s-a constituit primul guvern unic al țării, în frunte cu Barbu Catargiu, iar peste două zile și-a deschis lucrările Adunarea legislativă unică, la București. Astfel, unirea Principatelor Române Moldova și Țara Românească era una cu adevărat deplină. În timpul domniei lui Cuza s-au pus bazele României moderne iar epoca sa a fost una a marilor reforme care au modernizat în mod decisiv tânărul stat român.Cele mai importante reforme au fost: secularizarea averilor mănăstirești, care reprezentau peste un sfert din teritoriul țării, în decembrie 1863, legea rurală, din august 1864, prin care au fost împroprietărite, în funcție de numărul de vite din bătătură, peste 460.000 de familii țărănești, legea instrucțiunii publice, prin care învățământul primar de patru clase devenea obligatoriu și gratuit, înființarea Universității din Iași, în anul 1860, și a Universității din București, în anul 1864. Un rol important în înfăptuirea acestor reforme l-a avut și primul ministru din acea perioadă, Mihail Kogălniceanu.

Deși a fost silit să abdice și să ia calea exilului, pentru totdeauna, în data de 11 februarie 1866, Alexandru Ioan Cuza rămâne întemeietorul României moderne, o figură marcantă a istoriei naționale și unul dintre cei mai iubiți șefi de stat.

Termenul de ”Mica Unire”, folosit tot mai mult în ultimii ani îndeosebi, pentru a desemna evenimentul din 24 ianuarie 1859, nu este chiar cel mai potrivit. Cuvântul ”mic/mică” ne duce cu gândul la ceva neînsemnat, irelevant, ori Unirea din 1859 nu este deloc așa, este un eveniment epocal al istoriei noastre, care a pus bazele statului român modern, fără de care nu ar fi fost posibilă Marea Unire din 1918. De fapt, Mica Unire se referă la faptul că statul care a rezultat din unirea Moldovei cu Țara Românească în anul 1859, numit oficial România doar din anul 1866, a fost, într-adevăr, de mai mică întindere în comparație cu România Mare, rezultată în urma Marii Uniri din 1918. Astfel, la sfârșitul anului 1918, suprafața României a crescut de la 137.000 km pătrați la 295.000 km pătrați. Principatele Unite din anul 1859 cuprindeau Moldova și Țara Românească, iar România interbelică sau România Mare, cuprindea, în plus, Dobrogea, Cadrilaterul, Basarabia, Bucovina, Transilvania, Banatul, Crișana și Maramureșul. Comparativ cu anul 1859, România actuală nu mai cuprinde cele 3 județe din sudul Basarabiei: Cahul, Bolgrad, Ismail, aflate în componența Ucrainei, iar în comparație cu România Mare, țara noastră nu mai deține nici Cadrilaterul, aflat în granițele Bulgariei, Bucovina de nord, aflată în granițele Ucrainei, Basarabia, care astăzi este statul independent Republica Moldova.

Privind retrospectiv, Unirea Principatelor Române în ianuarie 1859 reprezintă una dintre cele mai importante și fericite evenimente ale Istoriei naționale, o sărbătoare națională pe care trebuie să o cinstim așa cum se cuvine!

Prof. Seculici Bogdan

Sărbătorirea Unorii Principatelor Române la Liceul Teoretic "Alexandru Mocioni" Ciacova

Unirea Principatelor Române sau Mica Unire reprezintă, fără îndoială, unul dintre cele mai importante momente ale Istoriei naționale a românilor. Cu sprijinul și sub coordonarea generală a domnului director al Liceului Teoretic "Alexandru Mocioni" Ciacova, prof. Giurgiu Florin, evenimentul a fost marcat așa cum se cuvine în cadrul unității noastre de învățământ.

Activitățile dedicate Unirii Principatelor s-au desfășurat în avans, în ziua de 23 ianuarie 2025, deoarece, așa cum se știe, potrivit Legii, data de 24 ianuarie este zi nelucrătoare.

Astfel, în incinta cabinetului CDI (biblioteca liceului), domnul bibliotecar documentarist Micu Cosmin, în colaborare cu prof. Seculici Bogdan, a organizat o inedită și valoaroasă expoziție de cărți, reviste și ilustrații, având ca tematică Mica Unire, în cadrul proiectului educațional "Mica Unire-24 Ianuarie 1859". În cadrul aceluiași proiect, elevii claselor a X-a și a XI-a Științe Sociale, coordonați de prof. Seculici Bogdan, în colaborare cu: bibl. Micu Cosmin, prof. Nedelcovici Camelia și prof. Tanța Elena, au realizat activități bine elaborate și documentate în cinstea Unirii Principatelor Române.

Astfel, elevii celor două clase, lucrând în echipe, au întocmit și au prezentat, în cadrul orei de istorie, proiecte în format electronic, despre înfăptuirea Unirii și importanța sa, despre domnia și reformele domnitorului Unirii, Alexandru Ioan Cuza, sau despre Mihail Kogălniceanu și Moș Ion Roată. Totodată, au fost expuse lucrări artistice ale elevilor, dedicate evenimentului, de o sensibilitate și simbolistică aparte. În acest mod, elevii au putut descoperi semnificația și importanța momentului istoric 24 Ianuarie 1859, realizând, totodată, importanța implicării, a exemplului propriu și a muncii în echipă.

La celelalte clase de liceu și de gimnaziu, în cadrul orelor de istorie, elevii au putut viziona documentare științifice despre Mica Unire, realizându-se dezbateri și evocări succinte cu privire la începuturile și înfăptuirea unității românești. Activități elaborate, realizate cu multă dăruire și măiestrie,

în cinstea Unirii Principatelor Române, au realizat, de asemenea, doamnele învățătoare și doamnele educatoare, la nivelul ciclurilor primar și preșcolar.

Venind, practic, ca o continuare la evenimentele dedicate Zilei Culturii Naționale - 15 Ianuarie, organizate în școala noastră în acest început de an, sărbătorirea Unirii Principatelor Moldova și Țara Românească-1859, s-a realizat în spiritul respectului față de trecut și de valorile naționale, demonstrând, încă o dată, foarte buna coordonare și colaborare între conducerea liceului și cadrele didactice implicate, dar și responsabilitatea, creativitatea și spiritul de inițiativă ale elevilor Liceului Teoretic ”Alexandru Mocioni” Ciacova.

Prof. Seculici Bogdan

Valentine's Day

Valentine's Day, sau Ziua Îndrăgostiților, este sărbătorită pe 14 februarie în multe țări din întreaga lume, inclusiv în România. Este o zi dedicată iubirii și aprecierii celor dragi, în special partenerilor romantici. Tradițiile includ daruri simbolice (flori, în special trandafiri, și ciocolată), mesaje de iubire, cine romantice sau chiar propuneri de căsătorie.

Se crede că această zi își are rădăcinile în sărbătorile romane de dragoste, dar popularitatea sa a crescut semnificativ în secolul XX datorită influenței comerciale și culturale din Statele Unite și alte țări vestice. Așadar, de Valentine's Day, multe cupluri profită de ocazie pentru a-și exprima afecțiunea și a petrece timp împreună.

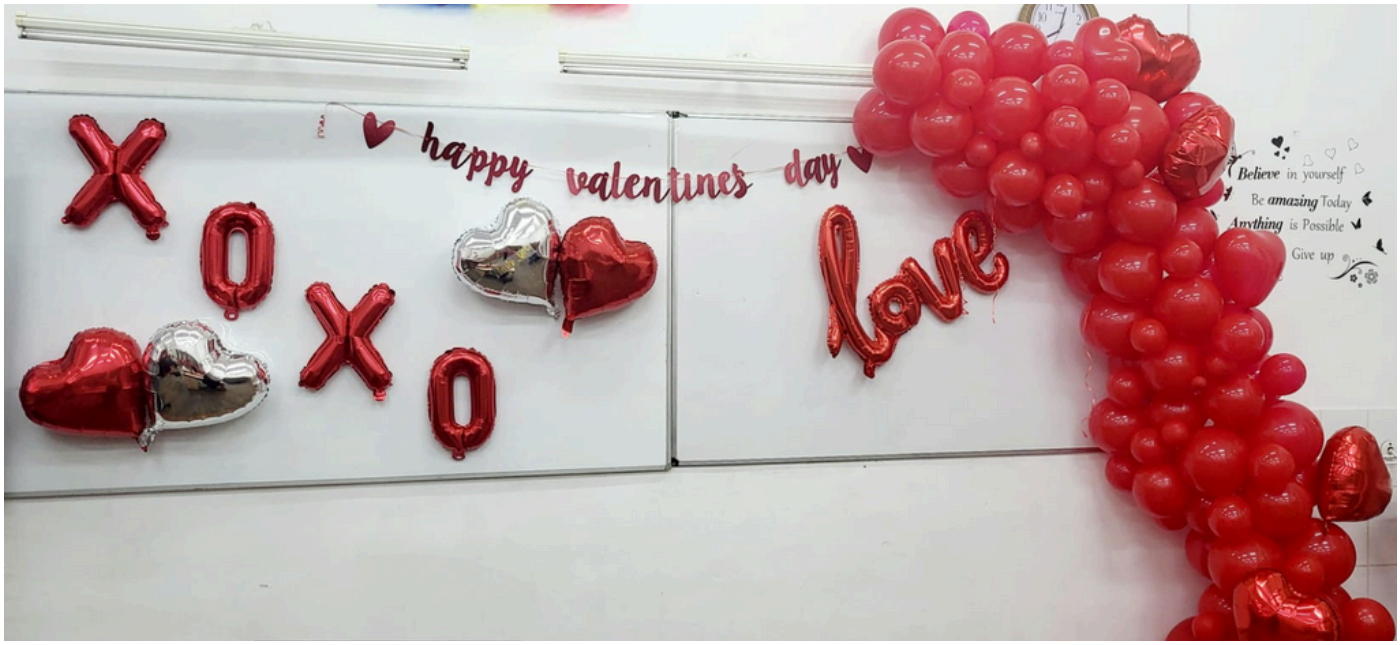

Cu ocazia Zilei Îndrăgostiților, elevii școlii noastre au organizat un târg special dedicat iubirii și aprecierii celor dragi. Târgul a fost un adevărat festin al inimilor, cu prăjituri delicioase în culorile iubirii – roșu, roz și alb, care au adus un strop de fericire tuturor vizitatorilor.

De asemenea, au fost disponibile flori simbolice și cadouri realizate cu multă grijă de elevi, fiecare obiect purtând un mesaj plin de căldură și afecțiune. Evenimentul a fost un succes, aducând împreună comunitatea școlară într-o atmosferă plină de căldură și emoție, celebrând dragostea în toate formele sale.

Prof. coordonator Jebelean Denisa

Convorbiri Ciacovene

Crăciun la Liceul „Alexandru Mocioni”

Roland Laszlo-Pădureț

E sărbătoare-n liceul nostru drag,
Crăciunul vine cu farmec și cu vlag,
Fiecare clasă s-a-mpodobit frumos,
Cu brazi și stele sub cerul luminos.

Profesorii, sufletul școlii mereu,
Au pregătit totul ca un gând de Dumnezeu.
Cu drag și grijă, activități au creat,
Copiii veseli pe toți ne-au încântat.

Serbarea a fost un vis adevărat,
Cu cântece, jocuri, zâmbete neîncetat.
Colinde s-au auzit peste tot în zori,
Luminile brazii s-au stins în culori.

Pe holuri se simțea parfum de brad curat,
Iar sufletele toate de bucurie-au tresăltat.
Copiii-au lucrat cu dor și cu iubire,
Creând un Crăciun plin de fericire.

Activități frumoase, pline de lumină,
Au transformat școala într-o poveste divină.
Dansuri, scenete și poezii au fost,
La ,,Alexandru Mocioni”, Crăciunul e un rost.

Cu toții-am învățat ce-nseamnă să dăruiești,
Că-n faptele mici bucurii mari găsești.
Aici Crăciunul ne leagă ca o familie,
Un liceu unit, cu o inimă vie.

Vorbe nule

Alessia Singepanu

Iar durere, iar trădare
Asta așteptam eu oare?
Să plâng noapte de noapte,
Și să mă tot uit in spate.

Era fericit cu ea,
Asta-i zice inima.
Îi e dor de vocea ei,
De ochii goi, buzele moi.

Iar eu am rămas la fel,
Suferind, dar la un alt nivel.
Nu mai simt acum iubirea,
Nu mai știu ce-i fericirea.

Îmi zicea că nu-i la fel,
Că mă voi simți altfel...
Știam că sunt vorbe nule,
Dar speram, până am văzut alt nume.

love

Dulce iubire

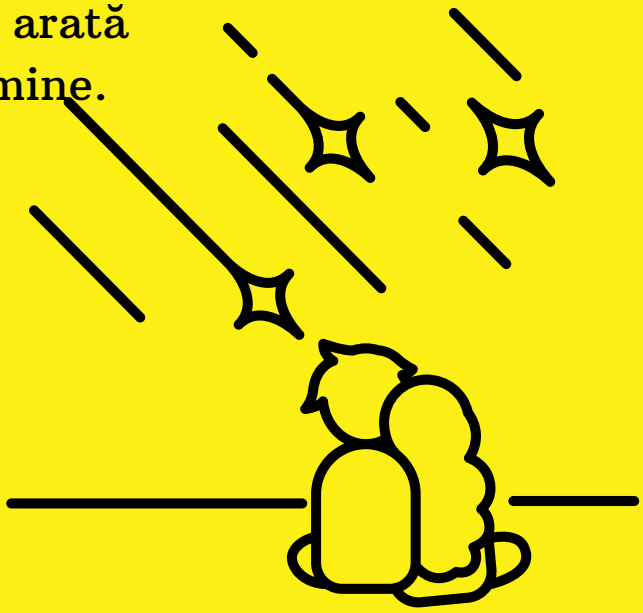
Daiana Tomici

Mi-aduc aminte momentele cu tine
Scufundate-n lacrimi de iubire
Dorința dulcii îmbrățișări
Mereu de tine îmi e dor.

Drag mi-e de tine, iubire,
Aș vrea mereu să fii cu mine.
Ce aș fi dacă tu n-ai fi?
Ce ar fi dacă m-ai părăsi?

Vis din povești aș vrea,
Să le trăim doar noi, iubire.
Privirea ta îmi arată
Iubirea pentru mine.

Surdul și uitucul

Denis Silidak

În pădure, stă un urs
Și privește spre apus.
Stând așa de plictiseală,
O vulpe-i iese-n cale,
Și-i spune bâlbâit:
- Vreau să-ți spun un mit!
Ursul analizează,
Sperând că descifrează:
- Ce imit?
- Nu "imit", e un mit!
Ursu' urechile-și ciuli
Și-ndată vulpii îi rosti:
- Cine-i Pit?
- Nu "Pit", e un mit!
Ursul, crezând c-a nimerit:
- Pit e mic?
Vulpea se dă deoparte,
Vrând să plece mai departe.
Arogantă cum era,
Ursului îi spunea:
- Ești bun de nimic!
Ursul ca dintr-o suflare:
- Cum, am nimerit?
Vulpea îl privește
Și-ndată rostește:
- Aveam un mit să-ți spun.
Ursul înțelese în sfârșit.
Aaa.... un mit!
Și care e?
Atunci vulpea stă pe gânduri
Vrând să spună printre rânduri:
- Am uitat!...

Regele Leu și Hienele

Pap Cecilia
Felescu Radu Codruț
Covaci Rebeca Georgiana
Clasa a VI-a A

Într-o țară îndepărtată, se afla un rege puternic, bun la suflet şi un foarte bun conducător. El se numea Regele Leu.

Animalele din împărăția lui erau bucuroase şi fericite. Regele Leu îşi iubea enorm poporul, dar hienele, nişte animale rele și crude la inimă îşi doreau să-l ucidă. Ele puneau un plan la cale ca să-l doboare pe Regele Leu de la tron. Hienele îşi doreau să-l țină capturat în Țara Uitării, o țară unde totul era alb. În prima zi, ochii te înşelau, deoarece totul era frumos; erau ape, flori, păduri, cascade şi munți. După 25 de ore totul se schimba. Pădurile deveneau albe, la fel şi apele, florile, cascadele şi munții. Parcă acei pereți albi te zdrobeau. Dar se mai întâmpla ceva dureros. Atunci când totul în jurul tău devenea alb, pur şi simplu uitai tot. Adică uitai că ai prieteni, că ai o familie, că trăieşti, uitai și cum te numeşti.

Aşadar, acest plan era diabolic. Hienele voiau să pună planul în aplicare atunci când Regele Leu se plimba pe lângă granița țării lui.

Într-o zi, pe când se perinda pe lângă graniță s-a întâlnit cu o hienă.

- Bună ziua, Majestate!

Am venit să faci dreptate,

În pădure ne vom plimba

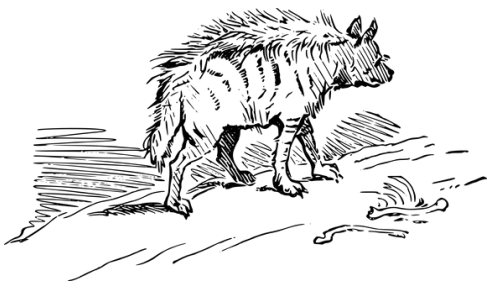
Și de rele vom uita!

Regele, surprins de hiena care îi vorbea frumos s-a dus la plimbare cu ea.

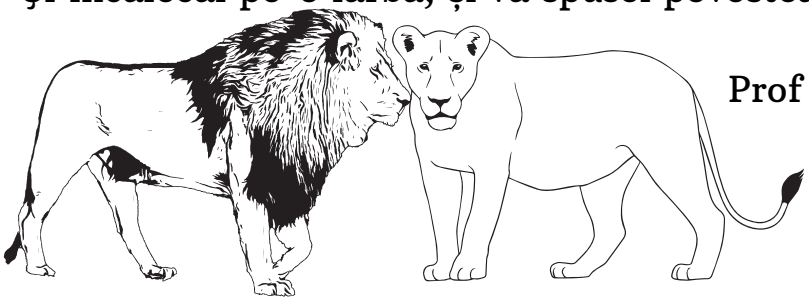
După un scurt timp de tăcere, Regele Leu a spus:
- Eu am auzit că voi hienele, nu prea mă iubiți. Este adevărat?
- Majestatea Voastră,
Noi vă iubim
Și deloc nu vă mințim.
Căci dragostea noastră față de dumneavoastră
Este importantă în haita noastră.
Regele a fost surprins la auzul acestor vorbe şi a început să creadă că hienele chiar îl iubesc. Dar totul este pe dos, pentru că acestea chiar îl urau pe Regele Leu. Hiena era foarte bucuroasă că reușise să-l convingă să se plimbe cu ea până când vor ajunge în Țara Uitării. După un scurt timp, Regele spuse:
- Hienă dragă, ai fost foarte drăguță cu mine şi nu prea mă aşteptam, dar nu pot intra deoarece trebuie să merg înapoi în împărăție. Şi, în plus, am trecut granița. Hiena foarte supărată, îi răspunse:
- Majestate, eu am vrut să le uităm pe toate.
Dar acum că veți pleca,
Prietenia noastră se va destrăma!
Regele Leu îi răspunse:
- Ne vom întâlni mâine la aceeaşi oră.
A doua zi, Regele pleacă din împărăția sa şi ajunge în locul unde s-au întâlnit ieri. Regele se uită în jur să vadă când vine hiena. Acesta se uita foarte atent, vede că se apropie cineva şi întreabă:

- Cine este acolo?
Deodată, se auziră mai multe voci, care spuneau în rimă:
- Împărate luminate,
Noi nu vă iubim
Întotdeauna vă mințim,
Acum, ne războim?
Dintr-o dată, o hienă s-a transformat în iarbă, care îi cuprinse cele patru membre. Leul spuse calm şi răbdător:
Eu nu mă războiesc cu poporul meu, ci îmi iubesc poporul. Ce v-am făcut cu, ca să-mi declarați război? Hienele au început să râdă homeric. Dar, în timp ce hiena transformată în iarbă se urcase

şerpuind până la gât, Regele Leu se simțea sugrumat, încât a căzut. Ele l-au tras până în Țara Uitării. Acolo, Regele Leu s-a trezit puțin cam amețit. După un timp a întrebat:
- Unde sunt?
Hienele au început să-l lovească, așa că Regele Leu s-a ales cu câteva zgârieturi pe față. După ce l-au bătut, i-au spus:
- Ne războim sau continuăm fără să vorbim?
Regele Leu, slăbit de putere, nu a mai zis nimic, dar era furios şi supărat, încât îşi dorea să distrugă neamul hienelor. Acestea ştiau că nu mai au decât cinci ore şi totul va deveni alb, aşa încât ele s-au adunat la sfat. Regele Leu a încercat să se ridice, dar nu a putut, deoarece hiena transformată în iarbă, îl ținea foarte strâns. A început să roadă cu dinții, dar hiena transformată a scos un răget puternic. Hienele s-au întors repede, dar nu au observat nimic diferit, aşa că s-au întors la sfat. Regele Leu a început să roadă din nou, dar hiena nu mai scoase niciun sunet. Roase repede iarba şi se ridică. El a spus:
- Dragi hiene, credeați că o să mor aşa de repede? Şi a început să zâmbească.
- Majestate, Majestate,
Cum le observați pe toate?
Oricum, puțin timp ți-a mai rămas,
Și vei uita tot ce s-a întâmplat!
Regele Leu deveni serios și începu să răgească, iar hienele l-au atacat. Au început războiul!
Mai erau două ore şi totul devenea alb. Regele Leu s-a cam speriat, dar a continuat să lupte. A trecut deja o oră, a mai rămas doar una. Hienele s-au retras. Asta era şansa lor ca să scape de Leu.
- Haide, haita mea,
Lăsați-l să moară şi aşa!
Leul le-a împins pe hiene în Țara Uitării şi au rămas capturate acolo pentru totdeauna.
Regele Leu s-a întors în împărăția lui unde şi-a condus poporul cu mare grijă. Plimbându-se fără griji prin pădure, s-a întâlnit cu o leoaică. S-au împrietenit, şi într-o zi Leul a întrebat-o:
-Vrei să fii regina mea?
- Da, desigur! A răspuns ea emoționată.
Împreună au avut un fiu viteaz, bun la suflet şi un conducător excepțional.
Şi încălecai pe-o iarbă, și vă spusei povestea mea!

Prof coordonator Nedelcovici Camelia

Arte plastice

Gordan Rebeca, clasa a IX-a SS

Artă teatrală

Din cele mai vechi timpuri, teatrul a căpătat funcții educative, culturale sau chiar umoristice. Sumbru sau comic, teatrul, mai presus de toate, este un spectacol care prezintă un univers aparte, ghidat de anumite rigori. Viața și cartea oferă atât cadrul, cât și sursa interpretării. Astfel, oamenii devin actori prin spusele altcuiva. Se poate ca persoana să interpreteze atât de bine rolul încât să existe senzația că actorul și personajul sunt unul și același.

Plecând de la premisa că în fiecare dintre noi trăiește un actor, elevii Liceului Teoretic "Alexandru Mocioni" și-au propus să experimenteze bucuria de a trăi în pielea altcuiva. Astfel, ideea de a da viață personajelor din cărți s-a potrivit ca o mănușă pentru colectivul clasei a XI-a, Științe sociale din cadrul școlii noastre.

De data aceasta, elevii și-au propus să intre în pielea lui Harap-Alb, dar și a celor cinci prieteni ai eroului. Cu puțină inventivitate, ei au jucat rolurile așa cum și-au imaginat că pot transpune mai bine în realitate calitățile deosebite ale tovarășilor năzdrăvani. În frunte cu Harap-Alb, ei au pornit la drum, înarmați fie cu băutură, mâncare, fie cu „un ochiu mare cât o sită”.

Astfel, personajele fie îl imită pe Păsări-Lăți-Lungilă, care„așa se lățea de tare, de cuprindea pământul în brațe”, fie pe Flămânzilă care „mânca brazdele de pe urma a 24 de pluguri și tot atunci striga în gura mare că crapă de foame” sau pe Setilă, care „băuse apa de la 24 de iazuri și o gârlă pe care umblau numai 500 de mori și tot atunci striga în gura mare că el se usucă de sete”.

Prof coordonator Marian Monică Cioplean

Ziua Mondială a Alimentației

Preparate alimentare realizate de elevii clasei a XI-a SS

În cadrul orei de Educație pentru sănătate, elevii au fost încurajați să reflecteze asupra alegerilor alimentare, stilului de viață sănătos, precum și la îmbunătățirea calității vieții.

Prof. coordonator Iosif Maria

Interviu cu doamnul director - Giurgiu Florin

Blaj Andra

1.Care a fost prima impresie pe care ați avut-o când ați păsit pe porțile Liceului Teoretic "Al. Mocioni"?

Prima impresie a fost una de curiozitate și dorință de a descoperi mai multe despre acest loc care avea să devină casa mea profesională. Deși știu că niciun proroc nu este prețuit în patria sa, mi-am dorit mult să predau la liceul din Ciacova, un loc care avea o semnificație specială pentru mine. Am venit în 2017, după șapte ani în care am predat în învățământul special, și am păsit în acest liceu cu emoții mari. Ca orice profesor care intră într-o școală nouă, am simțit un amestec de teama de a reuși și de speranță că voi face față provocărilor care vor apărea pe parcursul orelor și al zilelor ce vor urma.

Poate și prin prisma faptului că predam disciplinele socio-umane, fiind o persoană sociabilă, am reușit să mă integrez rapid în colectivul de cadre didactice. Am simțit din prima că aici este locul meu, un loc unde vreau să cresc și să mă dezvolt profesional. Am întâlnit colegi cu o experiență demnă de apreciat, cu o bună pregătire profesională, iar acest lucru m-a motivat și m-a inspirat. Era un mediu în care am simțit că pot învăța și evolua, alături de oameni care își dedică meseria cu pasiune și responsabilitate.

2. Ați visat să deveniți profesor încă de când erați copil? Dacă nu, ce meserie v-ar fi plăcut să urmați?

Încă din copilărie am avut un vis clar: să devin profesor. Nu am avut alte aspirații, iar faptul că acum sunt profesor mă face foarte mândru și împlinit din punct de vedere profesional. Deși nu știam exact ce disciplină voi preda, îmi era greu să aleg, visul meu era să fiu profesor. Jocul meu preferat în copilărie era „de-a școala": îmi adunam vecinii de pe stradă și le organizam o „sală de clasă" într-o anexă din curte. Eu eram, desigur, profesorul și acest joc mă făcea extrem de fericit.

Atunci când a venit momentul să aleg ce facultate să urmez, am ales să studiez Teologia, dorindu-mi să devin profesor de religie. După aceea, am continuat cu studii în psihologie, domeniu în care am lucrat timp de 7 ani în învățământul special. Apoi, am urmat cursuri de informatică și TIC, iar astăzi predau aceste materii. Îmi place foarte mult ceea ce fac și nu m-aș vedea făcând altceva. Dacă nu aș fi fost profesor, nu pot să îmi imaginez o altă carieră, pentru că aceasta este vocația mea.

Așa cum spunea Dorothea Dix: „Îndatoririle unui profesor nu sunt nici puține, nici mici; profesorul lărgește minți și dă energie caracterelor".

3.Simțiți lipsa generațiilor care au absolvit anii trecuți?.

Da, simt lipsa generațiilor care au absolvit anii trecuți. Au fost generații cu care am avut o colaborare foarte bună, în care am simțit că am realizat împreună multe lucruri și am învățat unii de la alții. Totodată, au fost și generații cu care colaborarea nu a fost chiar la fel de eficientă, dar fiecare experiență mi-a oferit lecții importante. Am și foști elevi cu care îmi face plăcere să mă reîntâlnesc, deoarece și-au păstrat inocența, bunul simț și educația, calități care îți lasă o amintire plăcută și sinceră. În schimb, sunt și elevi cu care nu mi-ar plăcea să mă reîntâlnesc, deoarece comportamentele lor au fost diferite și nu au reflectat aceleași valori fundamentale.

Așa cum spunea Albert Einstein: „Educația este ceea ce rămâne după ce ai uitat tot ceea ce ai învățat în școală". Așadar, este important să ne păstrăm acele valori esențiale care ne formează ca oameni, dincolo de cunoștințele teoretice pe care le dobândim în școală.

4.Ce planuri aveți pentru dezvoltarea Liceului Teoretic "Al. Mocioni"?

Încă de la începutul mandatului meu de director al Liceului Teoretic „Al. Mocioni", am avut ca obiectiv principal creșterea calității educației prin modernizarea instituției și digitalizarea acesteia. Am înțeles că pentru a face progrese semnificative, este necesar să am alături o echipă de profesioniști în care să pot avea încredere, deoarece fără o echipă bine coordonată, orice demers rămâne incomplet. Din fericire, în prezent mă pot bucura de o echipă de colegi cu care colaborez foarte bine, iar liceul a ajuns la un nivel înalt de digitalizare.

Până acum, am reușit să obținem două proiecte importante. Prin intermediul PNRAS, am reușit să modernizăm sala de informatică și TIC, am amenajat un cabinet de lectură și am făcut îmbunătățiri semnificative în biblioteca școlară.

De asemenea, proiectul SMARTLAB este în derulare, iar în cadrul acestuia vom amenaja un cabinet lingvistic care va îndeplini cele mai înalte standarde. Primăria a fost alături de noi și a obținut un proiect prin PNRR, care va permite dotarea a 7 săli de clasă, un cabinet psihologic, un cabinet de informatică și un cabinet de fizică-chimie cu mobilier nou și echipamente IT moderne. Îmi doresc ca Liceul Teoretic "Alexandru Mocioni" din Ciacova să ajungă în topul celor mai bune instituții educaționale, acolo unde îi este locul. Voi promova starea de bine în școală prin îmbunătățirea strategiilor didactice, axate pe nevoile elevilor, și prin utilizarea eficientă a resurselor disponibile.

Un alt obiectiv important este creșterea calității ofertei educaționale, cu scopul de a spori rata de promovabilitate la examenele naționale, precum Evaluarea Națională și Bacalaureatul. Totodată, intenționăm să aplicăm pentru proiecte Erasmus, pentru a aduce școala noastră mai aproape de standardele educaționale internaționale. Prin aceste investiții și eforturi, vrem să îmbunătățim învățământul și să facem din liceul nostru o instituție recunoscută și apreciată la nivel național, astfel încât foștii și actualii elevi să fie mândri că au terminat sau că sunt elevii liceului nostru.

5.Ce poznă făcută de un elev nu o veți uita niciodată?

Una dintre cele mai amuzante întâmplări din excursiile cu elevii a avut loc într-o călătorie la Maramureș. Într-o dimineață, am descoperit că băieții din grup au reușit să spargă cabina de duș. Ce am aflat însă de dimineață a fost cu adevărat un spectacol: toți elevii mă așteptau cu nerăbdare, dar înainte de a-mi spune ce s-a întâmplat, m-au pregătit vreo 10 minute – de parcă ar fi fost o poveste de groază! Era clar că aveau un secret și nu voiau să-l dezvăluie chiar așa dintr-o dată. După ce mi-au povestit, am realizat că trebuie să rezolv situația discret, mai ales că erau și alți colegi cu noi și nu voiam să ne facem de rușine. Am vorbit rapid cu doamna de la recepție, aceasta a înlocuit cabina de duș, iar băieții au fost de acord să plătească daunele. Secretul a rămas între noi și, sincer, nu pot să nu mă amuz de câte ori îmi aduc aminte de acele 10 minute de pregătire înainte de „marea revelație”!

6.Considerați ca regulile au un factor important în funcționarea liceului?

Sigur! Regulile sunt esențiale într-o unitate educațională precum liceul, pentru că asigură un cadru organizat în care elevii și cadrele didactice pot colabora eficient. Iată câteva motive pentru care regulile sunt importante în funcționarea liceului:

Organizare și structură: Regulile stabilesc un cadru clar de comportament și responsabilități pentru toți cei implicați în procesul educațional. Fără reguli, ar exista un haos generalizat, iar activitățile didactice ar fi mult mai greu de gestionat. De exemplu, regulile legate de ora de începere a cursurilor sau de timpul acordat pauzelor ajută la respectarea unui program bine definit.

Respect și disciplină: În liceu, elevii încep să dezvolte mai multe abilități de autonomie și responsabilitate, iar regulile sunt un ghid important pentru a învăța să respecte normele sociale. Acestea contribuie la crearea unui climat de respect între elevi și profesori, esențial pentru desfășurarea armonioasă a activităților școlare. Respectarea regulilor poate contribui și la prevenirea comportamentelor disruptive.

Siguranța: În liceu, regulile nu sunt doar despre disciplină, ci și despre siguranța fizică și psihologică a elevilor. De exemplu, reguli care se referă la utilizarea echipamentelor sau la comportamentele din timpul activităților sportive ajută la prevenirea accidentelor. Totodată, reguli care vizează comportamentele de bullying, discriminare sau violență contribuie la protejarea unui climat sigur și respectuos pentru toți elevii.

Egalitate și justiție: Atunci când sunt bine definite și aplicate corect, regulile asigură un tratament echitabil pentru toți elevii. De exemplu, toți elevii trebuie să urmeze aceleași norme de comportament sau să aibă aceleași șanse la notare, iar acest lucru contribuie la un sistem educațional mai just. Lipsa unor astfel de reguli poate duce la inechități, preferințe sau favorizări, ceea ce poate crea un mediu negativ.

Dezvoltare personală și autocontrol: Regulile nu sunt doar despre control, ci și despre învățarea unor abilități esențiale de viață, cum ar fi autocontrolul, responsabilitatea și respectarea termenelor. De exemplu, un elev care respectă regulile legate de întocmirea temelor la timp sau de participarea activă în clasă învață să își gestioneze mai bine timpul și resursele.
Desigur, regulile trebuie să fie flexibile și să țină cont de nevoile și contextul fiecărui elev, pentru a nu deveni prea restrictive sau opresive. De asemenea, este important ca elevii să fie implicați în stabilirea și revizuirea regulilor, astfel încât să le înțeleagă rolul și să le adopte mai ușor. Prea multe reguli rigide pot duce la stres și frustrare, iar prea puține pot duce la lipsa de control și disciplină.

7.Cum reușiți întotdeauna să vă impuneți în fața altor persoane?

În calitate de director, succesul în a mă impune în fața altor persoane se bazează pe un leadership autentic și pe un set de abilități pe care le-am dezvoltat de-a lungul carierei. În primul rând, consider că un lider trebuie să fie un exemplu pentru ceilalți. Acesta înseamnă să fiu consecvent în comportamentele mele, să arăt respect față de toți colegii, elevii și părinții, și să îmi susțin valorile și principiile în orice moment.
În al doilea rând, comunicarea este cheia. Mă asigur că sunt deschis și transparent în relațiile cu echipa mea, explicându-le clar viziunea și obiectivele pe care le avem ca instituție, dar și ascultând opiniile și nevoile lor. Cred că o comunicare eficientă construiește un climat de încredere, iar acest lucru mă ajută să câștig respectul celor din jur și să îmi impun autoritatea într-un mod natural.

Empatia joacă, de asemenea, un rol important în stilul meu de leadership. Fiecare membru al echipei mele, fie că sunt profesori, elevi sau părinți, are propriile provocări și nevoi. Mă străduiesc să le înțeleg și să ofer soluții care să răspundă acestor nevoi, iar acest lucru contribuie la crearea unui mediu de învățare și de lucru sănătos și respectuos. Când oamenii se simt înțeleși și sprijiniți, devin mai motivați să coopereze și să respecte autoritatea.
În plus, sunt ferm în luarea deciziilor atunci când situațiile o cer. Uneori, pentru a asigura succesul școlii și bunăstarea elevilor, trebuie să iau decizii dificile sau să impun anumite măsuri care nu sunt întotdeauna populare. Însă, încerc să explic întotdeauna raționamentul din spatele deciziilor mele și să le prezint ca pe o parte a unui scop mai mare, acela de a îmbunătăți continuu mediul educațional.În final, consider că un lider trebuie să fie capabil să inspire și să motiveze echipa, nu doar să impună reguli. Mă asigur că oamenii din jurul meu înțeleg importanța muncii lor și cum contribuie fiecare la succesul colectiv al școlii.

8.Din toate excursiile pe care le-ați organizat de-a lungul anilor, care credeți ca este cea mai reușită?

De când sunt profesor la liceul din Ciacova, am organizat numeroase excursii, tabere de vară la mare, drumeții și multe alte activități de acest tip. Acestea mi-au plăcut întotdeauna, deoarece în astfel de excursii ajungem să ne cunoaștem mai bine, elevi și profesori, iar relațiile se dezvoltă mult mai armonios și obiectiv. Fiecare excursie are ceva unic, chiar și atunci când ajungem în aceleași locuri. De fiecare dată, trăim experiențe diferite și ne comportăm altfel, în funcție de contextul și evoluția fiecărei perioade.

Am avut ocazia să vizitez și să organizez excursii în județele Arad, Bihor, Maramureș, Alba Iulia, Sibiu, Brașov, Hunedoara, Vâlcea, Caraș-Severin, Cluj, Mureș și altele. De asemenea, în ultimii trei ani, am mers în fiecare vară în tabără la mare, la Costinești. Toate aceste experiențe au fost foarte reușite, iar fiecare loc a avut farmecul și particularitățile sale.

Totuși, dacă ar trebui să aleg una dintre cele mai reușite excursii, trebuie să recunosc că cea din Maramureș a fost cu adevărat specială pentru mine. Poate și din cauza faptului că sunt originar din Maramureș, iar glia străbună mă cheamă, dar și din cauza legăturii speciale pe care o am cu acest loc. Așadar, deși toate excursiile au fost reușite, cea din Maramureș va rămâne mereu în inima mea ca fiind una dintre cele mai memorabile și reușite.

9.Vă este dor de perioada în care erați licean?

Da și nu. Îmi este dor de perioada liceului, în special de anii petrecuți la Liceul Agricol din Ciacova, la secția de Agronomie. A fost o perioadă plină de momente frumoase, de învățături esențiale, dar și de multă muncă, în care am învățat nu doar noțiuni teoretice, ci și cum să le aplic în practică. Ce îmi amintesc cu drag sunt profesorii mei, care nu doar că ne-au ghidat spre înțelegerea materiilor, dar au fost și exemple de dedicare și pasiune pentru educație. Unii dintre aceștia mi-au devenit chiar colegi în cariera mea didactică, ceea ce este o legătură deosebit de specială. Totuși, nu pot să spun că îmi este dor în totalitate de acea perioadă, pentru că fiecare etapă a vieții are frumusețile ei. Acum, privind înapoi, apreciez tot ce am învățat atunci și tot ce am trăit, dar și oportunitățile și provocările pe care le trăiesc acum ca adult și cadru didactic

10.Dacă vi s-ar oferi un post la un liceu de prestigiu din Timișoara, l-ați accepta?

Nu, nu aș accepta un post la un liceu din Timișoara, deoarece Liceul Teoretic „Alexandru Mocioni” din Ciacova nu este doar un loc de muncă, ci a devenit o a doua casă pentru mine. Aici am construit legături emoționale adânci, atât cu colegii, cât și cu elevii cu care lucrez zi de zi. Sunt extrem de atașat de acest liceu și de atmosfera sa. Așa cum spunea Ferdinand I: „Nu zidurile fac o şcoală, ci spiritul ce domneşte într-însa.” Spiritul ce definește Liceul „Alexandru Mocioni” este unul cald, deschis și orientat spre viitor, iar acest spirit mă influențează profund în fiecare zi. Acest liceu nu este doar un loc de muncă, ci o parte importantă din viața mea, care m-a marcat și mi-a modelat existența într-un mod pe care nu aș vrea să-l schimb pentru nimic.

LICEUL TEORETIC “ALEXANDRU MOCIONI”
Adresa : Oras Ciacova, jud. Timis
Strada Tudor Vladimirescu nr. 23
Cod Postal 307110
Tel / WhatsApp : 0787406020 (secretariat)
Tel / fax : 0256399316 (secretariat)
e-mail : mocioni@yahoo.com
Web : https://www.liceulciacova.ro